

Sygn. akt II S 11/15

POSTANOWIENIE

Dnia 27 lipca 2015r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący-Sędzia Sądu Apelacyjnego Grzegorz Kapera (spr)

Sędziowie: Sędzia Sądu Apelacyjnego Zdzisław Pachowicz

Sędzia Sądu Apelacyjnego Andrzej Krawiec

Protokolant Anna Turek

po rozpoznaniu

sprawy skazanego W. K.

w przedmiocie skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy

w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym

przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki

na podst. art. 437 § 1 k.p.k.

postanowił:

I. zwolnić skazanego W. K. od opłaty od skargi,

II. skargę skazanego oddalić

UZASADNIENIE

Skazany W. K. złożył skargę na przewlekłość postępowania w sprawie Sądu Okręgowego we Wrocławiu sygn. akt V Kow 571/15/pr i wniósł jednocześnie o zasądzenia zadośćuczynienia w kwocie 20.000 zł. Skarga ta została nadana w zakładzie karnym w dniu 30 czerwca 2015r.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

W dniu 3 lipca 2015r. wpłynęła do Sądu Apelacyjnego skarga W. K. na przewlekłość postępowania wraz z wnioskiem o zwolnienie od opłaty od tej skargi.

Wniosek o zwolnienie od opłaty zasługiwał na uwzględnienie, bowiem skazany w dostateczny sposób wykazał, iż uiszczenie stałej opłaty od skargi byłoby dla niego zbyt uciążliwe ze względu na jego aktualną sytuację. Dlatego też Sąd Apelacyjny postanowił jak w punkcie 1 niniejszego orzeczenia.

Całkowicie bezzasadne było natomiast główne żądanie skargi, zmierzające do stwierdzenia przewlekłości postępowania przed Sądem Okręgowym we Wrocławiu w sprawie o sygn.. V Kow 571/15/pr.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego wskazać należy, że analityczne spojrzenie na czynności podejmowane przed Sądem Okręgowym wskazuje na oczywistą bezzasadność skargi. Przewlekłość jest - zgodnie z leksykalnym znaczeniem tego słowa - z jednej strony pojęciem, które odnoszone być może jedynie do stanów nadmiernie rozciągniętych w czasie, do czynności prowadzonych "ślamazarnie", a przez to nadmiernie przedłużających się. Z drugiej strony jest

to pojęcie względne, a zatem zawsze musi być odnoszone do konkretnych realiów i podjętego trybu postępowania. Musi być do niego adekwatne, a zatem jedynie nadmierne odstępstwa od czasu zwyczajowo koniecznego do wykonania określonych czynności i procedur mogą być uznawane za tworzące stan nieuzasadnionej zwłoki (por. np. postanowienie SA w Katowicach z dnia 10 listopada 2004 r., II S 4/04, niepubl.). Przy dokonywaniu ocen w tym przedmiocie muszą być stosowane zobiektywizowane kryteria (poprzez porównanie z innymi postępowaniami), a samo subiektywne przekonanie strony co do przewlekłości postępowania jest dalece niewystarczające. W piśmiennictwie podkreśla się zatem, że nie każda zwłoka może być przyczyną stwierdzenia przewlekłości, lecz jedynie zwłoka nieuzasadniona. Jeśli zaś ustawa nie zawiera żadnych wskazówek, co do długości określonych czynności czy stadiów postępowania, należy się odwołać do wiedzy wynikającej z praktyki, orzecznictwa sądów lub przeciętnej długości postępowania w podobnych sprawach.

Przechodząc do realiów niniejszej sprawy wskazać zatem należy, że:

- wniosek o udzielenie skazanemu przerwy został złożony w dniu 2 lutego 2015. i w dniu 4 lutego 2015r. wydano zarządzenie o wpisaniu sprawy do wykazu Kow/Pr - i w tym dniu Przewodniczący V Wydziału Penitencjarnego wydał zarządzenie o przydzieleniu sprawy do referatu określonego sędziemu. W dniu 4 lutego 2015r. wystąpiono do Dyrektora Zakładu Karnego w W. o nadesłanie opinii o skazanym oraz świadectwa o stanie zdrowia skazanego W. K.. Opinia o skazanym z Zakładu Karnego w W. wpłynęła do sądu w dniu 16 marca 2015r. W dniu 31 marca 2015r. sąd ponaglił Dyrektora Zakładu Karnego w W. w sprawie nadesłania świadectwa o stanie zdrowia skazanego W. K.. W dniu 13 kwietnia 2015r. wpłynęło do Sądu Okręgowego we Wrocławiu świadectwo o stanie zdrowia osoby pozbawionej wolności. W dniu 18 maja 2015r. odbyło się posiedzenie w Zakładzie Karnym w W., na którym przedstawiciel zakładu karnego poinformował, że skazany w dniu 31 marca 2015r. został przetransportowany do Zakładu Karnego w N.. W związku z tym sąd uznał się niewłaściwym i sprawę przekazał Sądowi Okręgowemu w Nowym Sączu. Posiedzenie przed Sądem Okręgowym w Nowym Sączu w sprawie przerwy w karze odbyło się w dniu 11 czerwca 2015r. Na posiedzenie to nie stawił się obrońca skazanego i Sąd Okręgowy w Nowym Sączu postanowił odroczyć posiedzenie. Ponieważ skazanego W. K. przetransportowano do Zakładu Karnego w W. Sąd Okręgowy w Nowym Sączu postanowieniem z dnia 19 czerwca 2015r. uznał się niewłaściwym i sprawę przekazał do rozpoznania Sądowi Okręgowemu we Wrocławiu. Sprawa ponownie wpłynęła do Sądu Okręgowego we Wrocławiu w dniu 22 czerwca 2015r. Sąd Okręgowy we Wrocławiu w dniu 25 czerwca wystąpił do Zakładu Karnego we W. o nadesłanie aktualnego świadectwa o stanie zdrowia osoby pozbawionej wolności. 3 lipca skazany W. K. złożył w Sądzie Apelacyjnym we Wrocławiu skargę na przewlekłość postępowania.

Sekwencja czynności podejmowanych przez Sąd Okręgowy oraz zestawienie dat, figurujące wyżej, w najmniejszym stopniu nie upoważnia do twierdzenia, iżby postępowanie przed Sądem Okręgowym cechowało się opieszałością. Sąd Apelacyjny nie stwierdził przewlekłości ani w kwestii wyznaczania terminów posiedzeń, ani co do podejmowania tzw. rozstrzygnięć incydentalnych, ani w zakresie doręczeń, ani wreszcie w zakresie przekazywania akt sprawy.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny orzekł jak na wstępie.